

Az elvonult, szemlélődő életet pártoló karthauzi perjelek azonban nemcsak akkor hagyták el cellájuk magányát, amikor a Generális Káptalanra, vagy pápai kérésnek tettek eleget, hanem egyéb esetekben is: így például 1410-ben a veszprémi káptalan fogott bírója Tamás perjel volt:

A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei 19-20. 90 esztendő a "Veszprémvármegyei" múzeum. Jubileumi évkönyv (Veszprém, 1993-1994)Németh Péter: A városlődi karthauzi kolostor története és régészeti emlékanyaga I. 372. oldal.